

**UCHWAŁA Nr III/19/2018
Rady Miasta Szczecinek**

z dnia 20 grudnia 2018 r.

**w sprawie gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy
w rodzinie na lata 2019-2026**

Na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1390) Rada Miasta Szczecinek uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwala się Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2019-2026, w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Szczecinek.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miasta

Katarzyna Dudź

**GMINNY PROGRAM
PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE
I
OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE
W SZCZECINKU
NA LATA 2019-2026**

Szczecinek – 2019 rok

SPIS TREŚCI

I.	Wstęp	2
II.	Charakterystyka zjawiska przemocy w rodzinie	3
III.	Czynniki sprzyjające przemocy w rodzinie	4
IV.	Przemoc a płeć	5
V.	Diagnoza	6
VI.	Zasoby – gdzie można uzyskać pomoc na terenie Szczecinka	16
VII.	Analiza SWOT	17
VIII.	Schemat funkcjonalny Programu	19
IX.	Działania, realizatorzy, źródła finansowania, terminy realizacji	20
X.	Wskaźniki oraz sposoby badania stopnia realizacji Programu	24
XI.	Ewaluacja	28

I. WSTĘP

Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2019-2026 jest realizacją art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1390), zgodnie z którym do zadań własnych gminy należy „opracowywanie i realizowanie programów przeciwdziałania przemocy w rodzinie i ochrony ofiar przemocy w rodzinie”.

Celem strategicznym Programu jest efektywne przeciwdziałanie przemocy w rodzinie oraz zmniejszenie jej negatywnych następstw w życiu rodzinnym i społecznym.

Przemoc w rodzinie narusza podstawowe prawa człowieka, w tym prawo do życia i zdrowia oraz poszanowania godności osobistej, dlatego Program zakłada:

- podejmowanie działań chroniących osoby doznające przemocy w rodzinie,
- inicjowanie działań wobec osób stosujących przemoc,
- działania profilaktyczne skierowane do społeczności lokalnej, w tym m. in. wzmacnianie kompetencji rodzicielskich, akcentowanie istotnej roli świadka przemocy w rodzinie,
- stałe podnoszenie kompetencji i kwalifikacji służb zaangażowanych w przeciwdziałanie przemocy w rodzinie.

Skuteczność Programu wymaga interdyscyplinarności działań, polegającej na skoordynowanej współpracy profesjonalistów, łączących wiedzę, umiejętności oraz możliwości instytucji, które reprezentują. Takie pojmowanie współpracy pomaga w przepływie informacji pomiędzy podmiotami oraz prowadzi do zwiększenia efektywności w rozwiązywaniu problemów i ochrony ofiar przemocy w rodzinie. Umożliwia również pełne rozpoznanie dostępnej w środowisku oferty pomocowej.

Przedkładany Program jest spójny z:

- „Krajowym Programem Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie” - uchwała Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2014 r., M. P. z 2014 r. poz. 445,
- „Wojewódzkim Programem Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2012-2020” - uchwała Nr XIII/154/12 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 21 lutego 2012 r.,
- „Strategią Rozwiązywania Problemów Społecznych Miasta Szczecinek na lata 2019-2026” - uchwała Nr LXIV/542.2018 Rady Miasta Szczecinek z dnia 1 października 2018 r.,
- „Gminnym Programem Wspierania Rodziny na lata 2018-2020” - uchwała Nr LI/445.2017 Rady Miasta Szczecinek z dnia 18 grudnia 2017 r.

II. CHARAKTERYSTYKA ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE

1. Definicja przemocy w rodzinie.

Definicja przemocy w rodzinie została prawnie określona w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie w art. 2:

„Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) *członku rodziny – należy przez to rozumieć osobę najbliższą w rozumieniu art. 115 § 1¹ ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r.- Kodeks karny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1600), a także inną osobę wspólnie zamieszkującą lub gospodarującą;*
- 2) **przemocy w rodzinie** – *należy przez to rozumieć jednorazowe lub powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób wymienionych w pkt 1, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.”*

W Konwencji o Zapobieganiu i Zwalczaniu Przemocy Wobec Kobiet i Przemocy Domowej przyjęto szerszą definicję przemocy domowej niż w cytowanej powyżej ustawie. Zgodnie z Konwencją, *przemoc domowa oznacza wszelkie akty fizycznej, seksualnej, psychologicznej lub ekonomicznej przemocy występujące w rodzinie lub gospodarstwie domowym lub pomiędzy byłymi lub obecnymi małżonkami lub partnerami, niezależnie od tego, czy osoba stosująca przemoc i osoba doznająca przemocy dzielą miejsce zamieszkania, czy też nie.*

2. Rodzaje i formy przemocy w rodzinie.

Rodzaj przemocy	Formy przemocy
Przemoc fizyczna	Popychanie, uderzanie, wykręcanie rąk, duszenie, kopanie, policzkowanie, obezwładnianie, ściskanie, potrząsanie, szarpanie, gryzienie, przypalanie, okaleczenie, krępowanie lub uwięzienie, stworzenie niebezpiecznych sytuacji mogących stanowić zagrożenie, nieudzielenie pomocy, porzucenie, napaść z użyciem broni, ograniczanie snu, jedzenia, itp..
Przemoc psychiczna	Izolacja, wyzwiska, ośmieszanie, groźby, kontrolowanie, ograniczanie kontaktów, krytykowanie, poniżanie, demoralizacja, manipulowanie poczuciem winy, wmawianie choroby psychicznej, nadmierna zazdrość, wykorzystywanie dzieci do sprawowania kontroli, ciągłe niepokojenie, zakaz wyrażania własnego zdania itp..
Przemoc ekonomiczna	Naruszenie prawa do swobodnego dysponowania pieniędzmi, odbieranie zarobionych pieniędzy, wydzielanie ich, okradanie, zaciąganie kredytów bez wiedzy i zgody osoby doznającej przemocy, niezaspokajanie lub lekceważenie podstawowych potrzeb osób zależnych, uniemożliwienie podjęcia pracy, uniemożliwienie ubiegania się o środki z systemu zabezpieczenia społecznego, itp..
Przemoc seksualna	Doprowadzanie bez zgody innej osoby do obcowania płciowego lub innej czynności seksualnej; wymuszanie nieakceptowanych praktyk seksualnych; wymuszanie obcowania płciowego z osobami trzecimi, itp..
Zaniedbanie	Niewłaściwe żywienie, zaniedbanie higieny osobistej, brak kontroli, pozostawienie bez należytej opieki, zaniedbanie stanu zdrowia, brak zainteresowania realizacją obowiązku szkolnego, zaniedbywanie potrzeb emocjonalnych dzieci, osób starszych lub niepełnosprawnych, itp..
Inne rodzaje przemocy	Niszczenie lub uszkodzenie mienia, przywłaszczenie mienia, zmuszanie do picia alkoholu lub zażywania środków psychoaktywnych oraz niezalecanych leków, itp..

¹ Osobami tymi wg Kodeksu karnego są: małżonek, wstępny, zstępny, rodzeństwo, powinowaty w tej samej linii lub stopniu, osoba pozostająca w stosunku przysposobienia oraz jej małżonek, a także osoba pozostająca we wspólnym pożyciu, a także inne osoby wspólnie zamieszkujące lub gospodarujące.

3. Cechy przemocy w rodzinie.²

- 1) **Intencjonalność** – działania sprawcy służą sprawowaniu władzy i kontroli w rodzinie, a to oparte jest na przekonaniu, że on najlepiej wie, co jest potrzebne jego najbliższemu, co powinni robić i jak się zachowywać.
- 2) **Dysproporcja sił** – nie chodzi tu wyłącznie o nierównowagę sił fizycznych. Pozycja sprawcy przemocy jest mocniejsza w różnych sferach: ekonomicznej, społecznej, intelektualnej, zawodowej, którą on wykorzystuje, aby w ten sposób uzasadnić kierowanie życiem swoich bliskich. Sprawca przemocy swoim zachowaniem narusza prawa i dobra osób, które krzywdzi: prawo nietykalności, prawo do wyrażania opinii i poglądów, prawo do decydowania o sobie, prawo do spokojnego życia, prawo do godności, szacunku, wolności i wyborów, prawo do utrzymywania kontaktów z rodziną i przyjaciółmi, itp..
- 3) **Cierpienie oraz szkody psychiczne i fizyczne** – przemoc w rodzinie powoduje u osób, które jej doznają **cierpienie i szkody** (zdrowotne będące konsekwencją przemocy fizycznej, emocjonalne, będące wynikiem życia w ciągłym napięciu i strachu oraz materialne związane np. z niszczeniem sprzętów domowych).

4. Cykl przemocy w rodzinie.

- 1) **Faza narastającego napięcia** – w zachowaniu sprawcy pojawia się napięcie, złość, poirytowanie. Sprawca prowokuje awantury, traci panowanie nad swoimi emocjami, sięga po alkohol lub inne środki odurzające. Odpowiedzialnością za to obarcza członków rodziny. Mimo tego, że próbują oni łagodzić napiętą atmosferę poprzez uspokajanie sprawcy przemocy, spełnianie jego oczekiwań, albo poprzez unikanie kontaktu i wchodzenia z nim w konfrontację, to jednak nie przynosi to efektu w postaci łagodzenia napięcia.
- 2) **Faza gwałtownej przemocy** – sprawca staje się gwałtowny, wpada w szał, wyładowuje się dokonując aktów przemocy wobec domowników. Osoba doznająca przemocy uspokaja sprawcę, usiłuje się bronić, jest jednak bezradna, a po akcie przemocy jest w szoku, odczuwa wstyd, upokorzenie, przerażenie, staje się apatyczna. Zwykle wtedy wzywa policję, poszukuje pomocy, podejmuje decyzje o opuszczeniu domu, o uruchomieniu sprawy karnej.
- 3) **Faza miesiąca miodowego** – po wyładowaniu złości, sprawca przemocy przeprosza, okazuje skruchę, usiłuje tłumaczyć swoje zachowanie, zapewnia, że więcej tego nie zrobi. Osoba doznająca przemocy czuje się kochana, odczuwa bliskość, jest pełna nadziei, zaczyna wierzyć w przemianę sprawcy.

Po pewnym czasie między nimi znowu pojawia się napięcie i fazy powtarzają się. Jeżeli przemoc jest długotrwała, fazy miesiąca miodowego są coraz krótsze, a zachowania sprawcy przemocy są coraz bardziej brutalne. Dodatkowo, wycofywanie się osób doznających przemocy z poszukiwania w tej fazie pomocy, wzmacnia w osobach stosujących przemoc poczucie bezkarności.

III. CZYNNIKI SPRZYJAJĄCE PRZEMOCY W RODZINIE

1. **Transmisja międzypokoleniowa³** – występuje silna zależność pomiędzy byciem ofiarą bądź świadkiem przemocy w dzieciństwie a doświadczaniem przemocy w życiu dorosłym. Aż 71,3% ofiar i 75,7% świadków przemocy w rodzinie pochodzenia doświadczyło także przemocy w rodzinie własnej.
2. **Przemoc a alkohol⁴** - w rodzinach z problemem alkoholowym akty przemocy fizycznej występują dwukrotnie częściej niż w rodzinach wolnych od problemu alkoholowego. Ofiarami

² Opracowano na podstawie Publikacji Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych pt. „Przemoc w rodzinie – sytuacja osób doznających przemocy w rodzinie”.

³ Raport MPiPS 2014.

⁴ Niebieska Linia 4/2012

przemocy pijanego rodzica są częściej partnerzy niż dzieci. Natomiast one są zdecydowanie częściej zaniechane. Z danych raportu opracowanego przez Instytut Zdrowia i Trzeźwości Polskiego Towarzystwa Psychologicznego wynika, że 80% badanych żon alkoholików doświadczyło różnego rodzaju przemocy ze strony męża, w tym ponad połowa z nich doznała łagodniejszej przemocy fizycznej (popychanie, szarpanie, niszczenie sprzętów), co trzecia doznała ciężkiej przemocy fizycznej (bicie, kopanie, szarpanie za włosy) i przemocy seksualnej. Prawie wszystkie doznawały przemocy psychicznej. (Bandura-Madej; Dobrzyńska-Mesterhazy, 2000).

3. Normy społeczne i kulturowe - nadal powszechne są przesady, zwyczaje tradycje i inne praktyki, u źródeł których leży podrzędność lub stereotypizacja ról społecznych kobiet, mężczyzn oraz dzieci, a także społeczna akceptacja stosowania kar cielesnych.

IV. PRZEMOC A PŁEĆ⁵

Przemoc w rodzinie jest problemem, który może dotknąć każdego człowieka. Nie ma znaczenia płeć, wiek, rodzaj wykształcenia ani pozycja społeczna czy wykonywany zawód.

Mimo to na terenie Szczecinka w latach 2016-2018 wyraźnie zaznacza się płeć osoby doznającej przemocy - **66% stanowią kobiety**, w drugiej kolejności **dzieci - 28%**.

Mężczyźni stosujący przemoc stanowią **90%** przypadków niezależnie od tego czy stosują przemoc wobec kobiet, dzieci czy innych mężczyzn.

Tendencja ta jest spójna ze statystykami prowadzonymi przez organizacje krajowe i międzynarodowe, które od wielu lat podkreślają, że na przemoc w rodzinie i przemoc w związkach intymnych najbardziej narażone są kobiety i dziewczęta.

J. Mitchell mówiąc o powolnych zmianach w sytuacji społecznej kobiet, nazywa je *najdłuższą rewolucją* w dziejach. Tradycyjny sposób socjalizacji, oparty na patriarchacie, uformował mentalność tak mężczyzn jak i kobiet. Przejawy obecnej transformacji ról mężczyźni mogą postrzegać jako ograniczenie własnych przywilejów, co skłania ich do podejmowania różnych zabiegów wyrażających opór i potrzebę odrzucenia wszelkich zmian.

Funkcjonując w społeczeństwie patriarchalnym przekonania o różnicach dzielących kobiety i mężczyzn, które wywyższały tych drugich, wskazując na podrzędną wartość kobiety, stały się jednym z czynników sprzyjających przemocy mężczyzn wobec kobiet. Już w przeszłości charakterystyczne dla patriarchy regulacje prawne przyznawały mężczyźnie władzę nad dziećmi i kobietami, nadając mu prawo karania domowników. I chociaż w miarę upływu czasu zaczęły pojawiać się przepisy prawa, które miały chronić członków rodziny przed przemocą, to w wielu środowiskach nadal silnie zakorzenione są stereotypy dotyczące ról w rodzinie, pozycji kobiety, funkcjonowania dzieci.

Znajduje to odzwierciedlenie w różnego rodzaju powiedzeniach i przysłowiach, np.: *dzieci i ryby głosu nie mają, tyłek nie szklanka, jak się baby nie bije to jej wątroba gnije, zły to ptak co własne gniazdo kała, nie mów nikomu co się dzieje w domu* oraz przekonaniach *nie należy się wtrącać w cudze sprawy rodzinne, nie warto jej pomagać, bo dzisiaj woła o ratunek, a jutro będzie z nim spacerować pod rękę, jak bił to miał powody*, itp..

Nie oznacza to, że można zaniechać prób utworzenia innego, bardziej egalitarnego modelu rodziny. Wymaga to wprowadzenia zmian również w mentalność społeczeństwa, szczególnie zaś mężczyzn, z jednej strony doceniając ich walory, równocześnie jednak wskazując na zalety kobiet, a przede wszystkim **na równość wszystkich ludzi, bez względu na płeć**. Potrzebne jest porozumienie obu płci, a nie konfrontacja i porównywanie „sił”.

Analizując dane statystyczne będące w posiadaniu Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Szczecinku, wskazane jest prowadzenie w Szczecinku działań edukacyjnych skierowanych do mieszkańców m.in. z zakresu równości płci.

⁵ Opracowano na podstawie: Niebieska Linia nr 6/2007

V. DIAGNOZA

Punktem wyjścia do określenia zadań Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2019-2026 jest analiza danych statystycznych gromadzonych przez Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Szczecinku, danych ujętych w sprawozdaniach rocznych Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Szczecinku oraz badań ankietowych zjawiska przemocy w rodzinie w Szczecinku zawartych w Diagnozie społecznej Szczecinka stanowiącej załącznik do Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Miasta Szczecinek na lata 2019–2026.

1. Dane statystyczne

Ta część Programu została sporządzona na podstawie analizy danych zgromadzonych przez Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Szczecinku. Zebrane dane stanowią podstawę do poznania skali zjawiska przemocy w rodzinie oraz skali działań podejmowanych w ramach systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie w Szczecinku. Dane za 2018 r. obejmują okres od stycznia do września.

Dane liczbowe odnoszą się do osób, wobec których podjęto działania na podstawie Procedury „Niebieskie Karty”. Należy podkreślić, że dane te nie odzwierciedlają rzeczywistej skali zjawiska przemocy w rodzinie. Z uwagi na fakt, że przemoc w rodzinie jest nieakceptowana społecznie, wielu sprawców prawdopodobnie ukrywa fakt jej stosowania. Także osoby doznające przemocy nie zawsze chcą się do niej przyznawać uznając ją za coś wstydliwego, czy też z obawy przed sprawcą, utratą dzieci lub negatywną oceną otoczenia itp..

Tabela 1. Podstawowe dane dotyczące działalności Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Szczecinku w latach 2016-2018.

	2016	2017	2018
Liczba posiedzeń Zespołu Interdyscyplinarnego	5	5	4
Liczba prowadzonych spraw wg Procedury „Niebieskie Karty”	82	87	69
– w tym zakończonych	64	63	43
– w tym w trakcie realizacji	18	24	26
Liczba pracujących grup roboczych	82	87	69
– w tym powołanych w danym roku	54	69	45
– zakończonych	64	63	43
– działających	18	24	26

W mieście funkcjonuje Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie powołany Zarządzeniem Nr 126/2015 Burmistrza Miasta Szczecinek z dnia 12 listopada 2015 r. zmienionym Zarządzeniem Nr 59/2018 Burmistrza Miasta Szczecinek z dnia 4 czerwca 2018 r.

Jego członkami są przedstawiciele 15 różnych instytucji i organizacji. Działania członków Zespołu oraz przedstawicieli podmiotów zaangażowanych w realizację procedury „Niebieskie Karty” przyczyniły się do szerokiego spojrzenia na kwestię przemocy w rodzinie i wypracowania zasad i narzędzi pomocy osobom i rodzinom uwikłanym w przemoc.

Zespół Interdyscyplinarny realizuje zadania określone w Gminnym Programie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie. Jego podstawowym zadaniem jest integracja i koordynacja działań osób i instytucji współpracujących w zakresie przeciwdziałania przemocy. Realizacja tego zadania obejmuje w szczególności: diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie, podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w celu przeciwdziałania temu zjawisku, inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą, rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym oraz inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie.

Zespół Interdyscyplinarny powołuje Grupy Robocze w celu rozwiązywania problemu przemocy w indywidualnych przypadkach w oparciu o procedurę „Niebieskie Karty”.

W latach 2016-2018 widoczny jest wzrost liczby procedur „Niebieskie Karty”. Trudno jednak wskazywać czy tendencja ta wynika ze wzrostu skali zjawiska, czy też zwiększenia „wykrywalności” zjawiska przemocy w rodzinie. Ważne jest jednak, że rośnie świadomość mieszkańców w zakresie zagrożeń i problemów związanych z przemocą w rodzinie, co przekłada się na lepsze „wskaźniki” monitorowania tego zjawiska.

Jednocześnie w ww. okresie tylko **9 rodzin ponownie** zgłosiło stosowanie przemocy w rodzinie. W tych wypadkach służby po zakończeniu pracy w z rodziną musiały ponownie wszczynać procedurę „Niebieskie Karty”.

Tabela 2. Liczba wszczętych przez uprawnione instytucje i służby procedur „Niebieskie Karty” (formularz Niebieska Karta A) w latach 2016-2018.

Liczba wszczętych procedur		2016	2017	2018	RAZEM
– w tym przez:	– Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej	6	9	16	31
	– Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie	2	0	1	3
	– Komendę Powiatową Policji	52	64	34	150
	– Oświatę	1	3	1	5
	– Miejską Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	2	2	0	4
	– Ochronę Zdrowia	1	0	0	1
	RAZEM	64	78	52	194

Z zamieszczonego powyżej zestawienia wynika, że największą ilość formularzy *Niebieska Karta A*, w latach 2016-2018 zostało wypełnionych przez Komendę Powiatową Policji w Szczecinku, a następnie przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Szczecinku. Najmniej procedur wszczęli przedstawiciele służby zdrowia i oświaty. Jest to szczególnie niepokojące w kontekście liczby dzieci, które są uwikłane bądź doznają przemocy w rodzinie (dane Tabela 4).

Tabela 3. Grupy Robocze podejmujące działania w procedurze „Niebieskie Karty” w latach 2016-2018.

Grupy Robocze	2016	2017	2018	RAZEM
Liczba powołanych Grup Roboczych	54	69	45	168
Liczba posiedzeń Grup Roboczych	212	213	177	602
Liczba spraw skierowanych na wniosek Grupy Roboczej do:				
– Prokuratury Rejonowej	1	2	3	6
– Sądu Rejonowego III Wydział Rodzinny i Nieletnich	5	12	10	27
– Sądu Rejonowego w Szczecinku (art. 11a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie)	1	1	2	4
– Miejskiej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	9	18	12	39

Działania Grupy Roboczej polegają na wzmacnianiu osób doznających przemocy, zapewnieniu pomocy specjalistycznej, a przede wszystkim **przerwaniu przemocy w rodzinie**. Grupa robocza równolegle prowadzi pracę z osobą doznającą przemocy jak i podejrzaną o jej stosowanie.

Dane ujęte w powyższej tabeli nie pokazują pełnej skali spraw kierowanych do właściwych organów, gdyż w dużej części to zmotywowane przez Grupę Roboczą osoby doznające przemocy występują z takimi wnioskami. W ocenie służb zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie taka formuła wychodzenia z przemocy jest najbardziej efektywna i pozwala na zachowanie podmiotowości osób objętych pracą Grupy.

Wykazane powyżej sprawy są kierowane do właściwych organów przez Grupę Roboczą w sytuacjach wymagających niezwłocznych działań, z uwagi na zagrożenia zdrowia i życia osób doznających przemocy w rodzinie.

Tabela 4. Płeć osób doznających przemocy na podstawie uruchomionych procedur „Niebieskie Karty” w latach 2016-2018.

Płeć osób doznających przemocy w rodzinie	2016		2017		2018		RAZEM	
	Liczba	%	Liczba	%	Liczba	%	Liczba	%
Kobieta	47	71	57	64	41	63	145	66
Mężczyzna	7	11	5	6	3	5	15	7
Dziecko	12	18	27	30	21	32	60	28
RAZEM	66	100	89	100	65	100	220	100

Tabela 4. Płeć osób stosujących przemoc w rodzinie na podstawie prowadzonych procedur „Niebieskie Karty” w latach 2016-2018.

Płeć osób stosujących przemoc w rodzinie	2016		2017		2018*		RAZEM	
	Liczba	%	Liczba	%	Liczba	%	Liczba	%
Kobieta	5	9	9	13	4	9	18	10
Mężczyzna	50	91	62	87	42	91	154	90
RAZEM	55	100	71	100	46	100	172	100

Analiza powyższych danych wskazuje, że w latach 2016-2018 w **66%** przypadków **osobami doznającymi przemocy w rodzinie są kobiety**, w **28%** **dzieci**, a tylko w **7%** **mężczyźni**. Poddając analizie udział procentowy tylko kobiet i mężczyzn, to **kobiety stanowią 91%** osób doznających różnych form przemocy w rodzinie.

Szczególnie niepokojący jest udział procentowy dzieci, bo stanowią aż 28% osób doznających przemocy w rodzinie lub będących w nią uwikłanych.

Rodzaj relacji między rodzicami ma wpływ na rozwój dziecka. Jeżeli relacje nacechowane są wrogością, konfliktami i przemocą, to dziecko, niezależnie od tego czy jest bezpośrednią ofiarą czy świadkiem, ponosi konsekwencje i doświadcza krzywdzenia.

Często zdarza się, że dziecko wychowywane w rodzinie, w której dochodzi do przemocy, jest w szkodliwy dla niego sposób w tę przemoc zaangażowane, np. mama wysyła dziecko, żeby uspokoiło pijanego i agresywnego tatę, ojciec może manipulować dzieckiem i nastawiać je przeciwko matce. Zdarza się, dorośli szantażują się wzajemnie, używając do tego celu dzieci.

„Dzieci, które od momentu narodzenia poznają miłość, szacunek, zrozumienie, serdeczność i otrzymują wsparcie, nabywają oczywiście innych cech niż dzieci, które już na początku doświadczają opuszczenia, przemocy, upokorzenia czy maltretowania, a nie ma w ich otoczeniu dbającego o ich dobro człowieka, który pozwoliłby im wierzyć w istnienie miłości. Jeśli jej zabraknie (...), dziecko będzie próbowało gloryfikować doświadczaną przemoc i stosować ją bez umiaru, gdzie się tylko da.” (A. Miller, Twoje ocalone życie. Drogi do wolności, 2009).

Tabela 5. Liczba sprawców przemocy nadużywających alkoholu lub innych substancji psychoaktywnych na podstawie prowadzonych procedur „Niebieskie Karty” w latach 2016-2018.

Liczba sprawców przemocy w rodzinie nadużywających alkoholu lub substancji psychoaktywnych	2016		2017		2018	
	Liczba osób	Liczba wszystkich procedur	Liczba osób	Liczba wszystkich procedur	Liczba osób	Liczba wszystkich procedur
– alkohol	46	54	48	69	34	45
– inne środki psychoaktywne	6		9		8	
%	96		83		93	

Z analizy powyższych danych wynika, że przeważająca **liczba sprawców przemocy w rodzinie (ok. 91%) nadużywa alkoholu lub innych środków psychoaktywnych.**

Tabela 6. Liczba osób podejrzanych o stosowanie przemocy, które były skierowane i ukończyły Program korekcyjno-edukacyjny w latach 2016-2018.

	2016	2017	2018
Liczba osób skierowanych do programu (formularz Niebieska Karta D)	54	69	45
Liczba osób, które ukończyły program	3	2	brak danych (6 osób w trakcie)

Program korekcyjno-edukacyjny dla osób stosujących przemoc w rodzinie jest zadaniem z zakresu administracji rządowej, zleconym powiatowi i finansowanym ze środków Wojewody Zachodniopomorskiego. W Szczecinku zadanie to realizuje Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie. Z informacji uzyskanych z PCPR wynika, iż tylko niewielki odsetek sprawców przemocy z terenu Szczecinka ukończyło program w całości (2016 r. – ok. 5%, 2017 r. – ok. 3%).

Tabela 7. Liczba rodzin, które przed wszczęciem procedury „Niebieskie Karty” nie korzystały z pomocy MOPS w latach 2016-2018.

2016		2017		2018		RAZEM	
Liczba rodzin	Liczba wszystkich procedur	Liczba rodzin	Liczba wszystkich procedur	Liczba rodzin	Liczba wszystkich procedur	Liczba rodzin	Liczba wszystkich procedur
32	54	30	69	27	45	89	168
%		%		%		%	
59		43		60		53	

Z analizy danych wynika, że w latach 2016-2018 średnio połowa wszczętych procedur „Niebieskie Karty” dotyczyła rodzin, które wcześniej nie korzystały z żadnych form pomocy, o których mowa w ustawie o pomocy społecznej, ustawie o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz ustawie o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

Powyższe może wskazywać na konieczność szerszego upowszechniania wiedzy o zjawisku przemocy w rodzinie, jej rodzajach oraz o miejscach i osobach, które mogą w takich sytuacjach służyć pomocą.

Tabela 8. Działania profilaktyczno-edukacyjne realizowane przez Zespół Interdyscyplinarny w latach 2016-2018.

Rok	Rodzaj działań Zespołu Interdyscyplinarnego
2016	<ol style="list-style-type: none"> Dystrybuowano wśród instytucji, organizacji oraz mieszkańców miasta, w tym dzieci materiały informacyjne dotyczące lokalnej oferty pomocowej Szczecinka w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Zorganizowano lokalny finał ogólnopolskiej kampanii „19 dni przeciwko przemocy i krzywdzeniu dzieci i młodzieży!”. Kampania objęta jest honorowym patronatem Ministra Sprawiedliwości, Ministra Edukacji Narodowej oraz Rzecznika Praw Dziecka. W wydarzeniu udział wzięło ok. 300 uczniów szczecineckich szkół podstawowych.
2017	<ol style="list-style-type: none"> W ramach Międzynarodowego Dnia bez Przemocy zorganizowano happening „Wygwizdać przemoc”. W wydarzeniu udział wzięło 450 osób. Przewodnicząca Zespołu Interdyscyplinarnego była prelegentką podczas debaty społecznej w KPP w Szczecinku nt. „Przemoc w rodzinie – przestępstwo a nie tylko problem”
2018*	<ol style="list-style-type: none"> Przewodnicząca Zespołu przeprowadziła cykl prelekcji z seniorami nt. problemu przemocy w rodzinie oraz lokalnej oferty pomocowej Szczecinka w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Odbyło się 1 spotkanie, w którym udział wzięło 50 osób.

* dane do 30 października 2018 r.

Tabela 9. Działania na rzecz zwiększenia kompetencji i wiedzy służb zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie w latach 2016-2018.

Rok	Rodzaj działań Zespołu Interdyscyplinarnego
2016	<ol style="list-style-type: none"> Zespół we współpracy z MOPS Szczecinku oraz Gminą Borne Sulinowo, zorganizował dwudniową konferencję połączoną z zajęciami warsztatowymi pn. „Skuteczna praca z przypadkami przemocy seksualnej w rodzinie z uwzględnieniem dzieci”. W wydarzeniu udział wzięło 100 przedstawicieli instytucji o organizacji pracujących w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Członkowie Zespołu wzięli udział w szkoleniu nt. „Praca z osobą stosującą przemoc”. Dwudniowe szkolenie miało charakter wyjazdowy. Przewodnicząca Zespołu wzięła udział w Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pn. „Dla lepszego jutra! Przemoc nie oznacza niemoc!”
2017	<ol style="list-style-type: none"> Członkowie Zespołu i grup roboczych uczestniczyli w następujących szkoleniach: <ul style="list-style-type: none"> Praca z osobą stosującą przemoc, Szkoła a rodzice – szkolenie z uwzględnieniem tematyki przeciwdziałania przemocy w rodzinie, Współczesna perspektywa wsparcia kobiet, Przemoc seksualna wobec dzieci i osób dorosłych – diagnoza, strategie postępowania, kontakt z klientem, Przeciwdziałanie przemocy, szczególnie wśród dzieci i młodzieży, Zorganizowano szkolenie dla członków grup roboczych nt. „Procedura „Niebieskie Karty” krok po kroku. Interwencyjne odebranie dziecka”. Szkolenie poprowadziła specjalistka stowarzyszenia „Niebieska Linia”
2018*	<ol style="list-style-type: none"> Zespół interdyscyplinarny został zakwalifikowany do udziału w projekcie „Superwizja dla osób pracujących w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie” realizowanym przez Fundację Poznańskie Centrum Profilaktyki Społecznej na zlecenie PARP-y. Odbyły się trzy spotkania superwizyjne. Członkowie Zespołu uczestniczyli w dwudniowym szkoleniu wyjazdowym, w ramach którego nabyli wiedzę z zakresu nowelizacji ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz odbyli wizytę studyjną w siedzibie Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Kołobrzegu.

2. Dane statystyczne Komendy Powiatowej Policji w Szczecinku

Tabela 10. Działania na rzecz ochrony osób doznających przemocy w rodzinie w Szczecinku w latach 2016-2018.

	2016	2017	2018
Liczba interwencji związanych z przemocą w rodzinie	64	59	33
Wszczęte procedury „Niebieskie Karty”	52	64	34
Liczba prowadzonych dochodzeń z art. 207 KK pod nadzorem Prokuratury Rejonowej	7	13	5
Liczba skierowanych wniosków o leczenie odwykowe do MKRPA	223	115	120
Liczba zastosowanych środków zapobiegawczych:			
– zakaz zbliżania	3	6	3
– nakaz opuszczenia lokalu	4	8	5

Tabela 11. Działania profilaktyczne

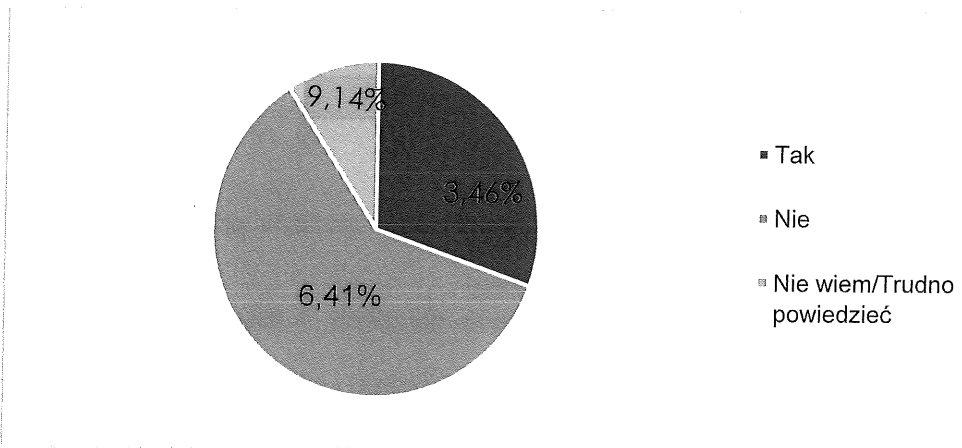
	2016	2017	2018
Liczba pogadarek dzielnicowych	26	32	36
Liczba pogadarek profilaktycznych	9	11	7
Debaty społeczne	0	1	1

3. Przemoc w rodzinie w opinii mieszkańców Szczecinka

Przygotowując diagnozę problemów społecznych, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Szczecinku zlecił badanie ankietowe wśród mieszkańców Szczecinka dotyczące problemu przemocy w rodzinie.

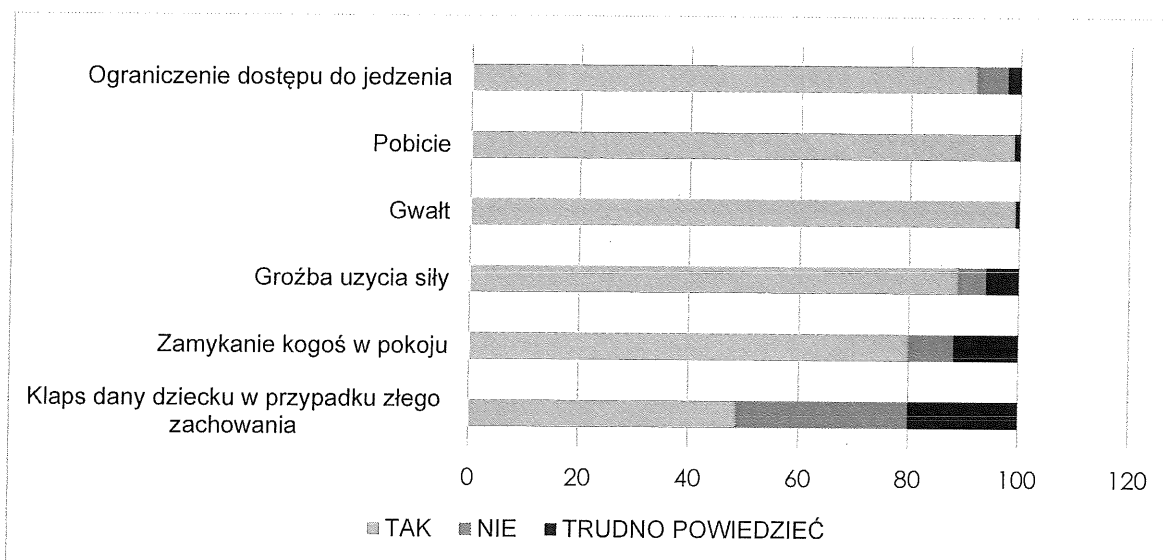
W badaniu udział wzięło 591 respondentów – dorosłych mieszkańców Szczecinka. Badanie zrealizowane zostało z zastosowaniem techniki wywiadów telefonicznych wspomaganym komputerowo oraz techniki wywiadów wspomaganym komputerowo przy pomocy strony www.

Wykres 1. Znajomość osób dotkniętych problemem przemocy w rodzinie

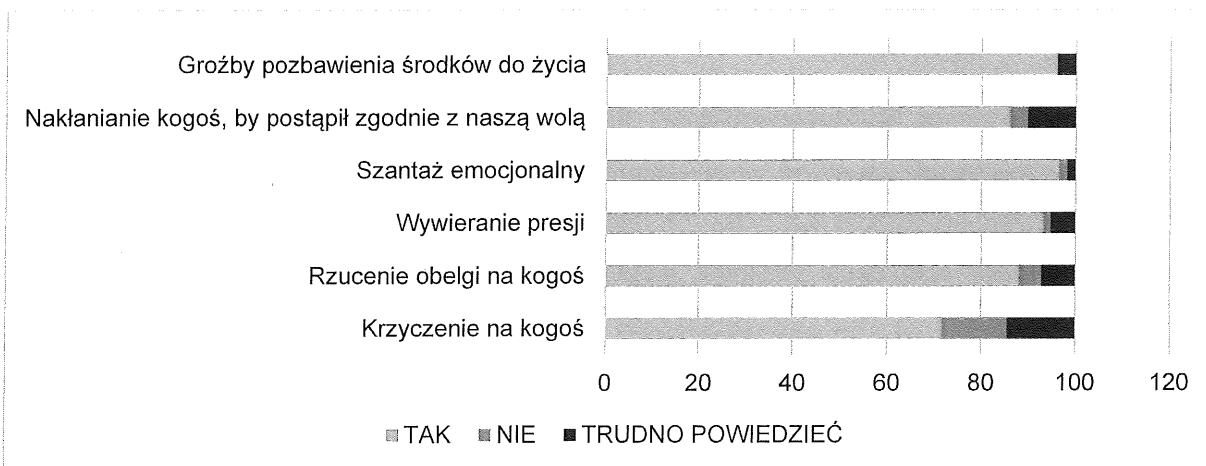
Z problemem przemocy w rodzinie spotkał się prawie co trzeci uczestnik badania (30,46%).

Wykres 2. Opinie nt. przemocy fizycznej

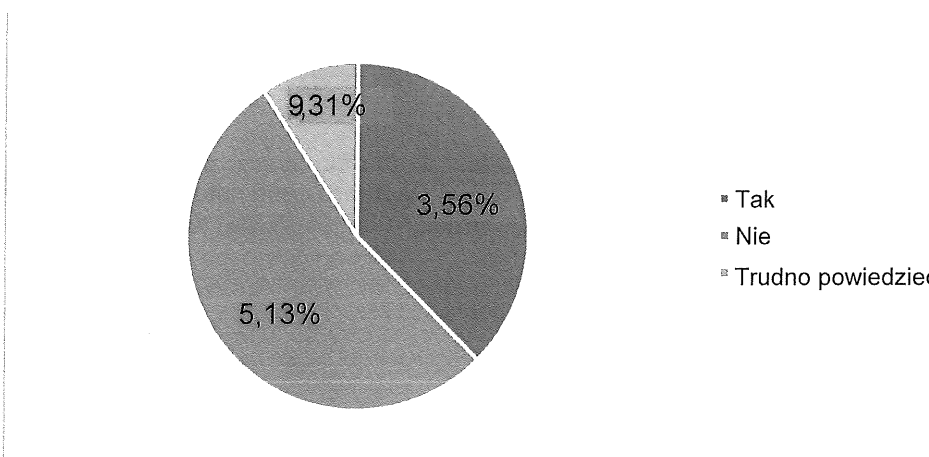
Prawie wszyscy badani (99%) zgadzają się, że pobicie i gwałt są formą przemocy fizycznej. Dużo wskazań otrzymały również takie odpowiedzi jak: ograniczenie dostępu do jedzenia (92,0%), groźby użycia siły (89,0%) i zamykanie kogoś w pokoju (80,0%). Mniej niż połowa ankietowanych uważa jednak, że klaps dany dziecku w przypadku złego zachowania jest formą przemocy, prawie jedna trzecia respondentów jest przeciwnego zdania, a co piąty udzielił wymijającej odpowiedzi „trudno powiedzieć”.

Wykres 3. Opinie nt. przemocy psychicznej

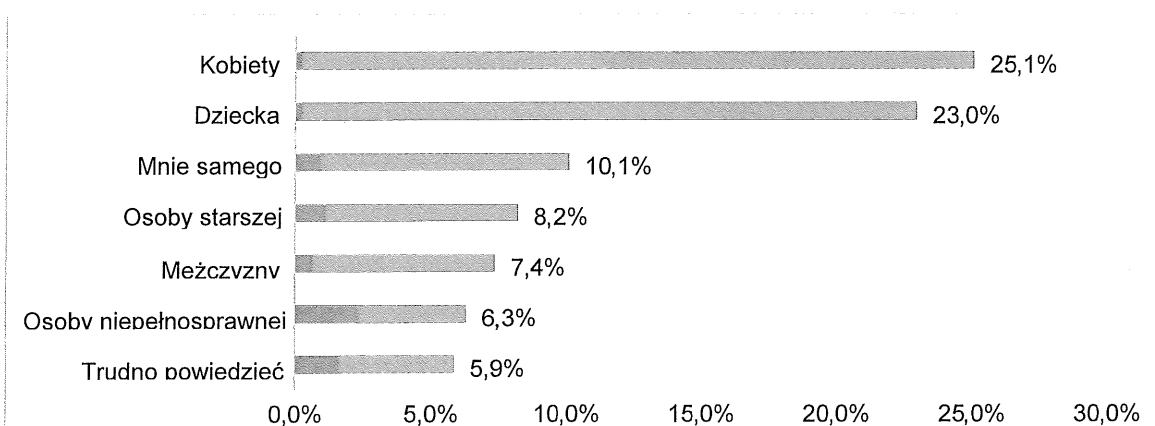
Zdecydowana większość respondentów uważa wszystkie wymienione w pytaniu czynności za przemoc psychiczną. Najmniejszy odsetek wskazań odpowiedzi odnotowano w przypadku wariantu „krzyczenie na kogoś” (71,9%).

Wykres 4. Obserwacja przemocy w swoim otoczeniu

Ponad jedna trzecia ankietowanych zaobserwowała wymienione w poprzednich pytaniach formy przemocy w swoim otoczeniu (37,56%). Osoby, które zaobserwowały przemoc w swoim otoczeniu, były dopytywane o to, wobec kogo zaobserwowały przemoc i w jakiej formie (dane przedstawiono na wykresie nr 5).

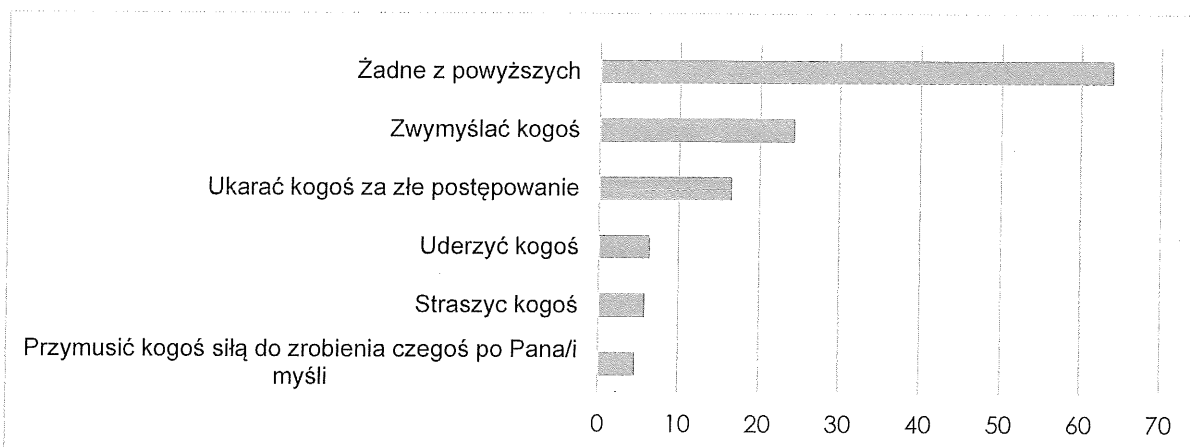
Wykres 5. Opinie mieszkańców nt. osób, wobec których zaobserwowali przemoc

Uczestnicy badania obserwowali najczęściej przemoc wobec kobiet (25,1%) i dzieci (23,0%), a co dziesiąty respondent sam doświadczył przemocy (10,1%). Rzadziej obserwowano przemoc wobec osób starszych (8,2%), mężczyzn (7,4%) oraz osób niepełnosprawnych (6,3%).

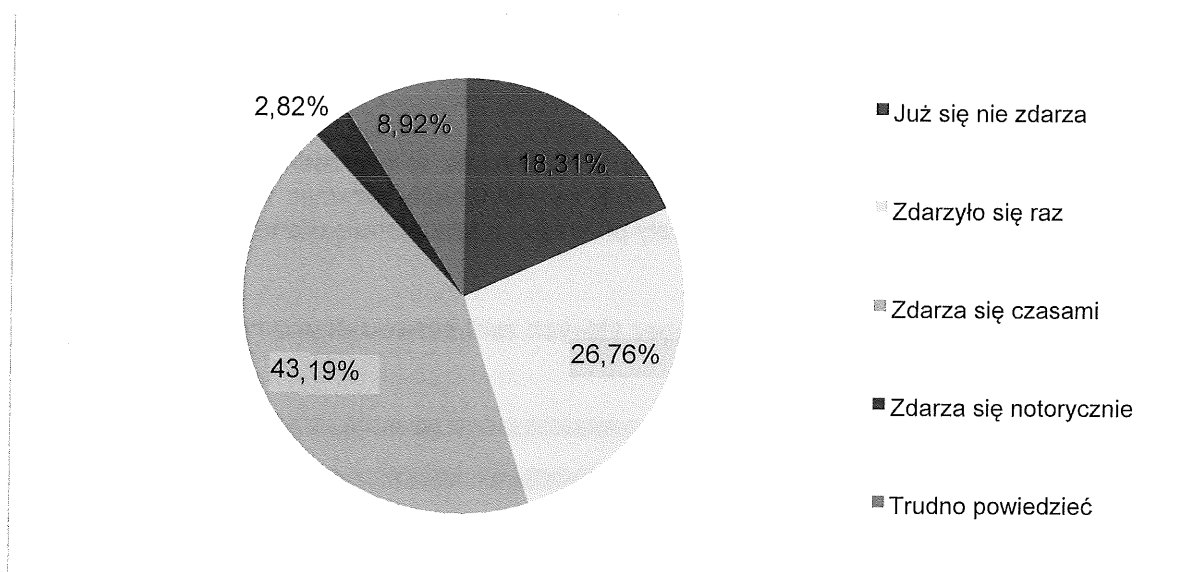
Na pytanie o zaobserwowane formy przemocy, respondenci określali je często bardzo ogólnymi stwierdzeniami „przemoc fizyczna/psychiczna”, ale pojawiały się również bardziej szczegółowe przykłady zaobserwowanych form przemocy, np.: *(agresja słowna; awantury domowe, krzyki; bicie dziecka i wyzywanie; bicie, groźby; bicie po twarzy; finansowa, odbieranie emerytury; gróźb; groźby, pobicie; klaps; klaps, zamykanie w pokoju; krzyczenie, wymuszanie, obelgi; krzyczenie i szarpanie; krzyk, przymuszanie; krzyki i obelgi w miejscu publicznym; krzyki, szarpanie, wyzwiska; obelgi w stosunku do matki; obrzucenie obelgami; przemoc ekonomiczna; szantaż emocjonalny, krzyki; wydawanie rozkazów przez matkę; wywieranie presji; wyzwiska, szantaż.*

Wykres 6. Fakt utraty panowania nad sobą przez respondentów

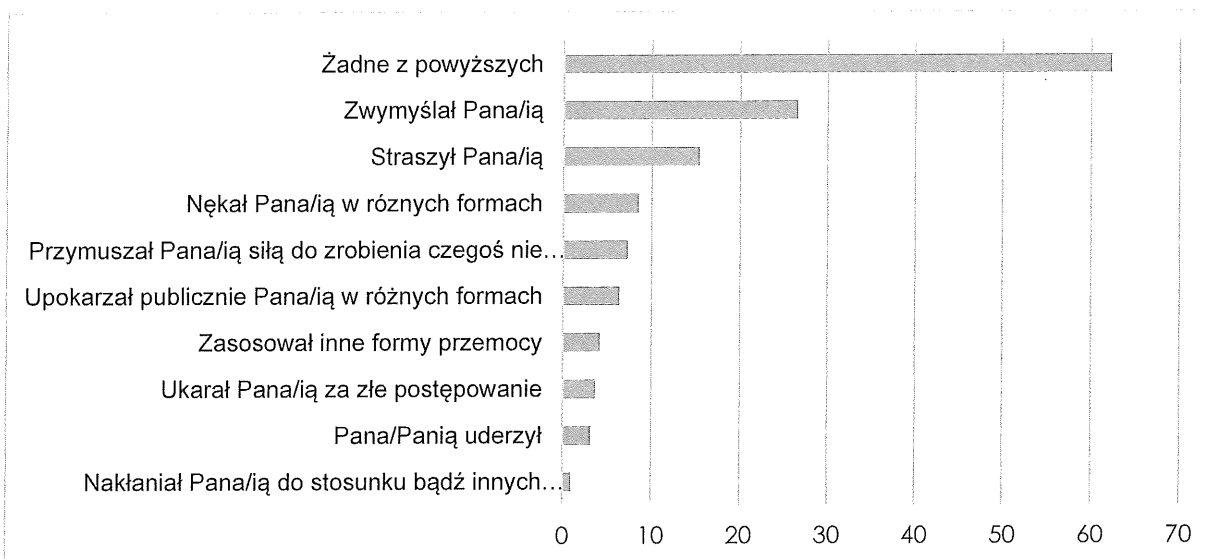
Prawie dwie trzecie uczestników badania deklaruje, że nie zdarzyło mu się stracić panowania nad sobą (64,0%). Prawie jedna czwarta osoba (24,4%) kogoś zwymyślała, mniej osób natomiast ukarało kogoś za złe postępowanie (16,6%), uderzyło kogoś (6,4%), straszyło kogoś (5,8%) lub przymusiło kogoś siłą do zrobienia czegoś po swojej myśli (4,6%).

Wykres 7. Częstotliwość utraty panowania nad sobą

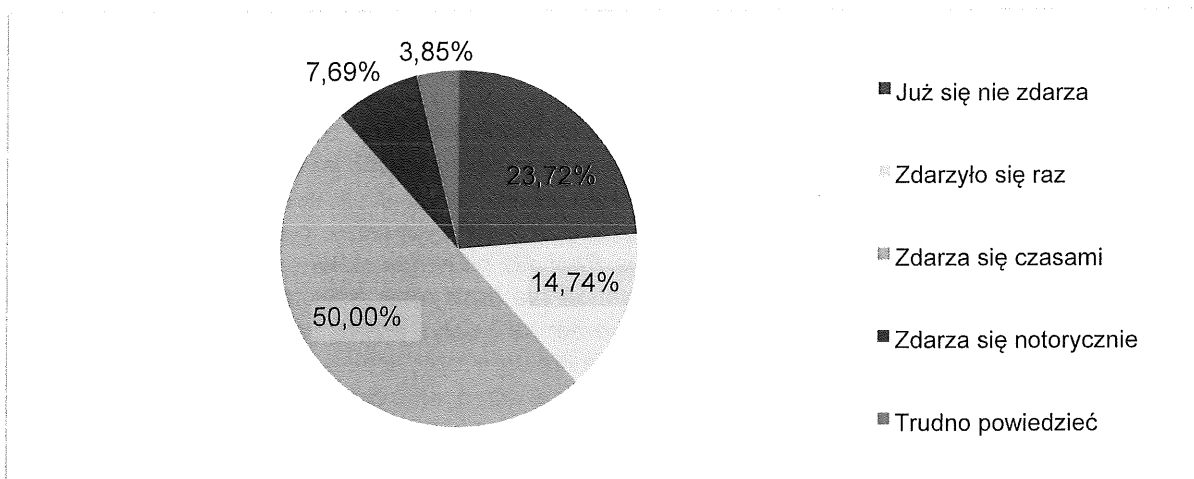
Osoby, którym zdarzyło się użyć przemocy fizycznej lub psychicznej, były zapytane o to, czy dana sytuacja często się zdarza. Około co piąta osoba (18,31%) zadeklarowała, że taka sytuacja już się nie zdarza, a nieco ponad jedna czwarta ankietowanych przyznała, że taka sytuacja powtórzyła się tylko raz (26,76%). 43,19% ankietowanych zadeklarowało, że taka sytuacja zdarza się *czasami*, a 2,82% – *notorycznie*. 8,92% osób wskazało na odpowiedź „*trudno powiedzieć*”.

Wykres 8. Fakt bycia ofiarą przemocy

Następnie respondenci byli zapytani o to, czy w przeciągu 3 ostatnich lat zdarzyło im się doświadczyć wymienionej w pytaniu formy przemocy. Prawie dwie trzecie ankietowanych (62,3%) nie doświadczyła żadnej z wymienionych form przemocy. Pozostałe osoby przyznały, że zostały zwymyślane (26,6%), straszone (15,4%), nękane (8,5%), przymuszane siłą do zrobienia czegoś nie po ich myśli (7,3%), upokorzone publicznie (6,4%), doświadczyły innej formy przemocy (4,2%), ukarane za złe postępowanie (3,7%), uderzone (3,2%), nakłaniane do stosunku lub innych czynności seksualnych wbrew woli (1,0%).

Wykres 8. Częstotliwość bycia ofiarą przemocy

Osoby, które doświadczyły w ciągu ostatnich 3 lat przemocy psychicznej lub fizycznej, były zapytane o to, jak często dane sytuacje się powtarzały. W przypadku prawie jednej czwartej ankietowanych (23,72%), dana sytuacja już się nie powtórzyła, a 14,74% respondentów potwierdziło, że sytuacja przydarzyła się tylko raz. Połowa uczestników badania deklaruje, że doświadcza czasami jednej z form przemocy, a 7,69% przyznaje, że zdarza się to notorycznie.

W 2014 r. tj. w okresie obowiązywania poprzedniego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2012-2018 Radio Szczecin zrealizowało reportaż pt. „Wyrwać z kręgu przemocy”, w którym wypowiedziały się m. in. osoby doznające przemocy, które uzyskały wsparcie od Zespołu ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Szczecinku.

Poniżej cytaty z wypowiedzi:

„(...) Doszło do tego, że ja zaczęłam się bać we własnym domu, że ja z biegiem czasu musiałam ten dom opuszczać, bo on tam był no i zaczęłam szukać pomocy. (...) Ciężko się mówi o tym (...) u mnie

było jeszcze tak, że co tydzień zdarzało się coś nowego. Bałam się w domu spać, bo było zagrożenie życia, bo mi się odgrażał. Bo wie Pani co, bo ci przemocowcy są dobrzymi psychologami. Oni tak potrafią nami manipulować. W moim przypadku było tak, że mi się wydawało, że ja sobie dam z tym radę, a to się jednak okazało, że jednak nie. Czasami nie potrafiłam się odezwać, że siedziałam w kącie, później popłakałam się, a on tam krzyczał i ja się czułam ... może on miał rację. Ale w końcu doszłam, że tak nie może być, że ja nie mogę być stale zastraszana, ja muszę wyjść do ludzi, a nie ciągle chodzić i się oglądać za siebie. No wszędzie pukałam, ja wszędzie chodziłam. Najwięcej dostałam wsparcia od Pani Małgosi. Miałam tak, że jak przyszłam i ja płakałam. Ja mówiłam i ja płakałam. A ona tak siedziała i „dobrze, dobrze niech się Pani wypłacz”. To mi dało wiarę, że ja muszę walczyć, że są ludzie, którzy mnie wysłuchają, bo to nie jest skrucha, to jest wołanie o pomoc. Ten płacz, ten żal, ten szloch to jest wołanie o pomoc. Ja słyszałam od niego upokorzenia różne itd.. Ale tu usłyszałam od Pani Małgosi, że jestem silna, że ja muszę sobie dać radę. Ja wszędzie z nią chodziłam, wszędzie ją ciągałam, tak naprawdę. Ja dzwoniłam: Pani Małgosiu trzeba iść na policję i prokuraturę i ona szła ze mną i taką była mi podporą (...).

Ja chodzę na tę grupę wsparcia, wraca jednak się wraca. Ale ja w tej chwili tyle przeszłam, że dam radę dalej. Dam radę!

Trzeba się otwierać, trzeba mówić. Trzeba szukać pomocy gdziekolwiek. Dziś są takie organa ds. przemocy, że wszędzie gdzie się nie pójdzie to się ma pomoc. Bo ja sama to przeszłam, bo ja to wiem i dzisiaj jestem dumna, że tak jest. Ta terapia daje mi taką siłę.”

„Trafiłam właśnie do Zespołu do Pani Asi. I od tamtej pory, też długo trwało. Myślę, że około 2 lat zanim podjęłam decyzję, taką moją, że tak, że zrobię tam porządek. Jest to taka przemoc, której nie widać, bo sąsiedzi nie będą zeznawać, przecież nie słyszeli krzyków, nie słyszeli wyzwisk (...). Ale słyszy się w domu: ty nic nie umiesz, ty jesteś źle ubrana, ty źle gotujesz, ty coś robisz nie tak, ale jest to przemoc związana z alkoholem. Mąż pił alkohol, pije i on uważał, że to ja mam problem. Ja jestem nienormalna, bo ja się go czepiam, bo przecież wszyscy piją. To było właśnie takie, bo ja ci nie dam pieniędzy, więc wyjście było bardzo ciężkie. Ja wychowywałam dzieci więc jakiś czas nie pracowałam. Też trzeba się na to zdecydować, że zostanę sama ... i jak sobie poradzę?

Więc to jest też decyzja, taka trudna. Faktycznie chodząc na terapię, czy na rekolekcje do Karmelitów Bosych dla współuzależnionych i trzeźwych alkoholików, od niech się dużo dowiedziałam. Jestem osobą wierzącą i jak, jak rozwód. Przecież ślub, tutaj jest wszystko wiążące, ale Pan Bóg nie pozwala, żeby ktoś był tutaj dręczony i też dzieci, żeby nie cierpiały.

W pewnym momencie dzieci też wołały „mamo zrób wszystko, żeby on z nami nie mieszkał”. Na rekolekcjach usłyszałam, że muszę szukać pomocy. Nie mogę pozwolić na to, żeby moje dzieci były dręczone. Modlitwa, praca z psychologiem, to wszystko można połączyć i trzeba było połączyć.

Teraz sama prowadzę firmę i jest ciężko, bardzo ciężko jest przebić się przez to, że ja słyszałam ciągle, że ja nie potrafię, że ja nie dam rady (...). Właśnie Pani Ala mi ciągle mówi – dasz radę, zobacz co zrobiłaś. Ona mi przypomina o tym: nie myśl o tym, że nie dasz rady, tylko zobacz, ile już zrobiłaś. Pokonałam lęk wysokości, weszłam na Giewont, pływam na kajaku, jeżdżę samochodem. Ja zawsze się bałam tego wszystkiego. Tzn. ja uwierzyłam, że ja nie dam rady, a tutaj, że mogę spróbować, jak spróbowałam to mi się to spodobało. Ktoś musi pomóc, ale skoro się o tym nikomu nie mówi... Trzeba mówić”.

Te wypowiedzi wskazują, że pomimo dobrze funkcjonującego w Szczecinku systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, pomocy można udzielić tylko tym osobom, które wykażą zaufanie do osób działających w ramach systemu.

System nie działa sam dla siebie, ale przede wszystkim dla tych, którzy po niego sięgają. Dlatego tak ważne są działania informacyjno-edukacyjne, pokazanie „ludzkiej twarzy systemu” oraz tych, którzy na co dzień pomagają i można się do nich zwrócić.

VI. ZASOBY – GDZIE MOŻNA UZYSKAĆ POMOC NA TERENIE SZCZECINKA

Tabela 7. Lokalne instytucje i organizacje udzielające pomocy ofiarom przemocy w rodzinie.

Lp.	Nazwa	Adres	Kontakt
1.	Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie	78-400 Szczecinek ul. Wiejska 4	94 37 280 11 zi@szczecinek.net.pl 94 37 280 00 (ogólny) sekretaria@mops.szczecinek.pl
2.	Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Szczecinku Dział Pracy Socjalnej i Integracji Społecznej	78-400 Szczecinek ul. Wiejska 4	94 37 280 00 (ogólny) sekretaria@mops.szczecinek.pl 94 37 280 03 (pracownik socjalny ds. pierwszego kontaktu)
3.	Komenda Powiatowa Policji Telefon alarmowy	78-400 Szczecinek ul. Polna 25	112 - 997
4.	Punkt Konsultacyjny ds. Przemocy w Rodzinie.	78-400 Szczecinek ul. W. Bartoszewskiego 12 pokój nr 7	94 37 440 28 fundusz-szczecinek@o2.pl
5.	Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	78-400 Szczecinek Pl. Wolności 13	94 37 141 53 b.kowal@umszczecinek.pl
6.	Prokuratura Rejonowa	78-400 Szczecinek ul. Mickiewicza 16	94 37 430 88 pr.szczecinek@prokuratura.koszlain.pl
7.	Sąd Rejonowy w Szczecinku Zespół Kuratorów Rodzinnych Zespół Kuratorów dla Dorosłych	78-400 Szczecinek ul. Boh. Warszawy 42	94 37 308 00 94 37 308 05 boi@szczecinek.sr.gov.pl 94 37 308 30 94 37 308 16
8.	Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej „Patronka”	78-400 Szczecinek ul. Klasztorna 11	94 37 214 35 kontakt@patronka.pl
9.	Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna	78-400 Szczecinek ul. Wiatraczna 1	94 37 498 30 94 37 437 22 poradnia_pp@tlen.pl
10.	Punkt Nieodpłatnej pomocy prawnej (zgodnie z ustawą z 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej oraz edukacji prawnej)	Starostwo Powiatowe w Szczecinku ul. Wacława IV 16 pok. nr 3a (parter)	94 37 292 00 starostwo@powiat.szczecinek.pl
11.	Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie	78-400 Szczecinek ul. Wiatraczna 1	94 71 371 01 pcprszczecinek@wp.pl
12.	Straż Miejska	78-400 Szczecinek ul. Karlińska 15	986
13.	Placówki oświatowe	-	-
14.	Placówki ochrony zdrowia	-	-

Osoba doznająca przemocy w rodzinie może również zadzwonić pod numery telefonów:

- **Ogólnopolskiego Pogotowia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”** - tel. **801 12 00 02**, od poniedziałku do soboty w godzinach od 8⁰⁰ do 22⁰⁰, w niedzielę i święta w godzinach od 8⁰⁰ do 16⁰⁰, tel. **22 666 28 50** – dyżur prawny w poniedziałek i wtorek w godzinach 17⁰⁰ - 21⁰⁰, poradnia mailowa: niebieskalinia@niebieskalinia.info
- **Policyjnego Telefonu Zaufania** - tel. **800 120 226** (linia bezpłatna przy połączeniu z telefonów stacjonarnych, czynna codziennie w godzinach od 9³⁰ do 15³⁰, od godz. 15³⁰ do 9³⁰ włączony jest automat).

VII. ANALIZA SWOT

Mocne strony

1. Długotrwałe doświadczenie współpracy interdyscyplinarnej w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie (od 2001 r.), w tym:
 - a) dobra współpraca z Sądem Rejonowym w Szczecinku, w tym z Zespołami Kuratorów,
 - b) właściwy przepływ informacji między zaangażowanymi podmiotami i służbami (w szczególności na linii Zespół Interdyscyplinarny – Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej – Komenda Powiatowa Policji).
2. Dobrze funkcjonujący system wspierania rodziny oraz projekty wspierające rodzinę, w tym propagujące pozytywne wzorce rodzinne i wychowawcze.
3. Otwartość społeczności lokalnej na działania profilaktyczne i edukacyjne.
4. Dobra współpraca z lokalnymi mediami i możliwość dostarczania za ich pośrednictwem informacji o wydarzeniach i dostępnych formach pomocy rodzinom uwikłanym w przemoc domową.
5. Reorganizacja Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Szczecinku polegająca na oddzieleniu pracy socjalnej i usług od postępowań administracyjnych oraz spadek liczby osób korzystających ze świadczeń finansowych poprawiająca jakość wsparcia udzielanego osobom uwikłanym w przemoc w rodzinie.
6. Funkcjonowanie w MOPS stanowiska pracownika socjalnego ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
7. Funkcjonowanie na terenie miasta Punktu ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie prowadzonego przez lokalną organizację pozarządową.
8. Dostępność nieodpłatnych usług specjalistycznych dla osób, w tym dzieci uwikłanych w przemoc: psychologicznych, prawnych, grupy wsparcia, grupa dla osób współzależnych, konsultacji, zastępstwa procesowego, mediatora.
9. Regularne szkolenia dla Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałanie przemocy w Rodzinie oraz Grup Roboczych.
10. Systematyczne szkolenia prowadzone przez członków Zespołu Interdyscyplinarnego dla innych instytucji/służb.
11. Regularny dostęp do superwizji.
12. Stałe dostępne dla sprawców przemocy wsparcie specjalistyczne konsultacje indywidualne, program korekcyjno-edukacyjny w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Szczecinku.

Słabe strony

1. Przeciężenie pracowników pomocy społecznej ilością zadań oraz brak korelacji między wzrastającą liczbą zadań, a stanem zatrudnienia.
2. Niewystarczająca liczba interwencyjnych miejsc noclegowych dla osób dotkniętych przemocą w rodzinie.
3. Brak dostatecznego zaangażowania w przeciwdziałanie przemocy w rodzinie ze strony, służby zdrowia oraz oświaty.
4. Ograniczony komunalny zasób mieszkaniowy i duży popyt na mieszkania, co utrudnia zaspokajanie potrzeb lokalowych rodzin doświadczających przemocy.
5. Niekorzystna zmiana prawa lokalnego dotycząca przyznawania lokali z zasobów miasta dla osób doznających przemocy w rodzinie.
6. Ograniczona wiedza o obowiązkach nałożonych ustawą o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie przedstawicieli służby zdrowia, szczególnie w kontekście wszczynania procedury „Niebieskie Karty” oraz ich udziału w realizacji art. 12a ww. ustawy.
7. Niska skuteczność w pozyskiwaniu środków zewnętrznych na realizację zadań z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, projekty propagujące pozytywne wzorce rodzinne, wychowawcze oraz równości płci.

Szanse

1. Rosnąca świadomość dotycząca problemów w rodzinie, skuteczność działań profilaktycznych.
2. Możliwość ubiegania się o środki zewnętrzne na zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, projekty propagujące pozytywne wzorce rodzinne i wychowawcze oraz równości płci.

Zagrożenia

1. Niewielka ilość konkursów umożliwiających aplikowanie o środki finansowe na przeciwdziałanie przemocy w rodzinie lub niedostosowany do rzeczywistych potrzeb gmin regulamin dofinansowania i realizacji projektu.
2. Brak nakładanego na sprawców przemocy w rodzinie obowiązku uczestniczenia w oddziaływaniach korekcyjno-edukacyjnych przez prokuraturę i sąd.
3. Realizacja zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie w niekorzystnych warunkach organizacyjnych wynikających z przeciążenia pracowników pomocy społecznej ilością i rodzajem zadań.

Wnioski

W oparciu o przedstawione dane można stwierdzić, że:

- 1) w Szczecinku funkcjonuje zintegrowany i skuteczny system przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- 2) stale rosnąca liczba ujawnionych przypadków przemocy w rodzinie, przy jednoczesnym braku korelacji pomiędzy ilością zadań a stanem zatrudnienia służb społecznych powoduje, że zadania z tego zakresu mogą być realizowane w niekorzystnych warunkach organizacyjnych, co może wpłynąć na ich efektywność,
- 3) nadal należy prowadzić działania na rzecz większego zaangażowania w ochronę osób doznających przemocy ze strony oświaty i służby zdrowia,
- 4) należy zintensyfikować działania na rzecz nakładania przez prokuraturę i sąd na sprawców przemocy w rodzinie obowiązku uczestnictwa w oddziaływaniach korekcyjno-edukacyjnych na podstawie odrębnych przepisów.

VIII. SCHEMAT FUNKCJONALNY PROGRAMU

1. Cele Programu

Celem strategicznym Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony ofiar Przemocy w Rodzinie jest efektywne przeciwdziałanie przemocy w rodzinie oraz zmniejszenie jej negatywnych następstw w życiu rodzinnym i społecznym.

Cel główny zostanie osiągnięty poprzez realizację następujących celów szczegółowych:

- 1) Podniesienie poziomu wiedzy i wrażliwości społecznej na zjawisko przemocy w rodzinie.
- 2) Wspieranie osób doznających przemocy w działaniach związanych z przerwaniem cyklu przemocy.
- 3) Powstrzymanie sprawców przemocy i zakończenie przemocy w rodzinie.
- 4) Podnoszenie kompetencji lokalnych służb zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie.

2. Cele Programu będą realizowane w następujących obszarach:

Obszar I. Profilaktyka i edukacja		
Działania diagnozujące		Działania informacyjno-edukacyjne
Obszar II. Ochrona i pomoc osobom doznającym przemocy w rodzinie		
Interwencja	Działania wspierające	Działania terapeutyczne
Obszar III. Oddziaływanie na osoby stosujące przemoc		
Interwencja	Praca nad zmianą zachowań sprawcy	
Obszar IV. Podnoszenie kompetencji służb realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie		
Superwizja	Dokształcanie i doskonalenie umiejętności	

3. Założenia nadrzędne Programu.

- Nikt nie ma prawa stosować przemocy wobec drugiego człowieka
- Za przemoc zawsze odpowiedzialny jest sprawca, bez względu na to, co zrobiła osoba doznająca przemocy
- Najważniejsze jest bezpieczeństwo ofiary
- Nie ma żadnego uzasadnienia ani usprawiedliwienia przemocy
- Podstawowym zadaniem jest zatrzymanie przemocy, bez tego pomoc jest nieskuteczna
- Zrozumiałe są wahania w zachowaniu i decyzjach osoby doznającej przemocy, gdyż jest to konsekwencja doświadczenia przemocy
- W przeciwdziałaniu przemocy należy pamiętać o sprawcach, proponując im podejmowanie takich działań, które przyczynią się do zmian ich zachowań, co w sposób trwały powstrzyma akty przemocy

4. Zasady funkcjonowania Programu

- Interdyscyplinarność działań
- Ciągłość działań
- Pierwszeństwo profilaktyki nad interwencją
- Autonomiczność podmiotów
- Współodpowiedzialność
- Aktywny udział społeczności lokalnej

IX. DZIAŁANIA, REALIZATORZY, ŹRÓDŁA FINANSOWANIA, TERAMINY REALIZACJI

1. Źródła finansowania.

Działania wynikające z Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Przemocy w Rodzinie na lata 2019-2026 finansowane będą głównie z krajowych środków publicznych.

Potencjalne źródła finansowania Programu obejmują:

- 1) **środkami budżetu miasta** – jako niezależne źródło finansowania lub na współfinansowanie projektów,
- 2) **środkami ze źródeł zewnętrznych**
 - środki budżetu państwa – przewidziane na współfinansowanie projektów lub jako niezależne źródło finansowania,
 - środki Unii Europejskiej,
 - środki pochodzące od podmiotów niepublicznych.

2. Opis działań z podziałem na realizatorów, źródła finansowania i terminy realizacji.

Tabela 8.

OBSZAR I. PROFILAKTYKA I EDUKACJA				
Cel szczegółowy nr 1. Podniesienie poziomu wiedzy i wrażliwości społecznej na zjawisko przemocy w rodzinie (działania diagnozujące)				
Lp.	Działanie	Realizatorzy	Źródło finansowania	Termin realizacji
1.	Prowadzenie monitoringu zjawiska przemocy w rodzinie	Zespół interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie	Środki budżetu miasta	Zadanie stałe, realizowane corocznie
2.	Zbieranie informacji nt. potrzeb szkoleniowych służb zaangażowanych w przeciwdziałanie przemocy w rodzinie			
3.	Badanie ankietowe dot. wiedzy nt. zjawiska przemocy w rodzinie wśród mieszkańców Szczecinka			

Tabela 8a.

OBSZAR I. PROFILAKTYKA I EDUKACJA

Cel szczegółowy nr 1.

Podniesienie poziomu wiedzy i wrażliwości społecznej na zjawisko przemocy w rodzinie (działania informacyjno-edukacyjne)

Lp.	Działanie	Realizatorzy	Źródło finansowania	Termin realizacji
1.	Rozpowszechnianie materiałów edukacyjno-informacyjnych nt. zjawiska przemocy w rodzinie oraz oferty pomocowej	<ul style="list-style-type: none"> - Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie - Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej - Komenda Powiatowa Policji - Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych - placówki oświatowe - placówki ochrony zdrowia - Straż Miejska - Zespół Kuratorów w Sądzie Rejonowym w Szczecinku, - Prokuratura Rejonowa w Szczecinku - Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie - Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej - Komenda Powiatowa Policji - organizacje pozarządowe - Zakład Karny - placówki oświatowe - placówki ochrony zdrowia - Straż Miejska - Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych 	Środki budżetu miasta lub pozyskane ze źródeł zewnętrznych	Zadanie stałe, realizowane corocznie
2.	Prowadzenie kampanii społecznych, konferencji, eventów, debat, itp. nt. zjawiska przemocy w rodzinie			
3.	Prowadzenie w szkołach zajęć uświadamiających zagrożenia płynące z przemocy w rodzinie oraz propagujących zachowania sprzyjające pozytywnym postawom w rodzinie	Placówki oświatowe	Środki przeznaczone na bieżącą działalność placówek oświaty lub pozyskane ze źródeł zewnętrznych	
4.	Edukacja dzieci i młodzieży w zakresie specyfiki konfliktu, radzenia sobie ze stresem, agresją własną i innych	Placówki oświatowe		
5.	Realizacja projektów wspierających rodzinę, w tym propagujących pozytywne wzorce rodzinne i wychowawcze	<ul style="list-style-type: none"> - Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej - organizacje pozarządowe 	Środki budżetu miasta lub pozyskane ze źródeł zewnętrznych	
6.	Współpraca z mediami mająca na celu propagowanie pozytywnych zachowań, wolnych od przemocy, przybliżanie wiedzy nt. zjawiska przemocy w rodzinie oraz lokalnej oferty pomocowej	Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie	Nieodpłatnie	

Tabela 9.

OBSZAR II. OCHRONA I POMOC OSOBOM DOZNAJĄCYM PRZEMOCY W RODZINIE			
Cel szczegółowy nr 2.			
Wspieranie osób doznających przemocy w działaniach związanych z przerwaniem cyklu przemocy. (interwencja, działania wspierające, działania terapeutyczne)			
Lp.	Działanie	Realizatory	Źródło finansowania
1.	Funkcjonowanie Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Szczecinku oraz Grup Roboczych powołanych do realizacji procedur „Niebieskie Karty”	<ul style="list-style-type: none"> - Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie - Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej 	Środki budżetu miasta
2.	Udzielanie osobom doznającym przemocy w rodzinie pomocy prawnej, psychologicznej, w formie pracy socjalnej, wsparcia asystenta rodziny, zastępstwa procesowego, itp.	<ul style="list-style-type: none"> - Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej, - Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, - Punkt Konsultacyjny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, - organizacje pozarządowe 	Środki budżetu miasta lub pozyskane ze źródeł zewnętrznych
3.	Organizowanie grup wsparcia dla osób doznających przemocy	<ul style="list-style-type: none"> - organizacja pozarządowa w ramach prowadzenia Punktu Konsultacyjnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie. 	Środki budżetu miasta lub pozyskane ze źródeł zewnętrznych
4.	Zapewnienie bezpieczeństwa krzywdzonym dzieciom	<ul style="list-style-type: none"> - przedstawiciele wszystkich służb wymienionych w art. 12a ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, - Sąd Rejonowy, III Wydział Rodzinny i Nieletnich 	Środki przeznaczone na bieżącą działalność poszczególnych instytucji i służb
5.	Tworzenie warunków dających osobom/rodzinom doznającym przemocy w rodzinie preferencyjne warunki przydziału mieszkań z zasobów komunalnych	<ul style="list-style-type: none"> - Rada Miasta Szczecinek - Zakład Gospodarki Mieszkaniowej TBS Spółka z o. o. w Szczecinku 	Środki z budżetu miasta lub pozyskane ze źródeł zewnętrznych
6.	Zwiększenie liczby miejsc zapewniających schronienie dla osób doznających przemocy w rodzinie zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie	Miasto Szczecinek	Środki z budżetu miasta lub pozyskane ze źródeł zewnętrznych
			Do końca 2020 r.

Tabela 10.

OBSZAR III. ODDZIAŁYWANIE NA OSOBY STOSUJĄCE PRZEMOC				
Cel szczegółowy nr 3.				
Powstrzymanie sprawców przemocy i przerwanie przemocy w rodzinie				
Lp.	Działanie	Realizatorzy	Źródło finansowania	Termin realizacji
1.	Informowanie osób stosujących przemoc w rodzinie o konsekwencjach oraz zobowiązanie ich do podejmowania działań zmierzających do zatrzymania przemocy	<ul style="list-style-type: none"> - Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, - Członkowie Grup Roboczych 	Środki budżetu miasta oraz inne przeznaczone na bieżącą działalność instytucji i służb	Zadanie stałe, realizowane corocznie
2.	Prowadzenie działań interwencyjnych w sytuacjach przemocy w rodzinie	<ul style="list-style-type: none"> - Komenda Powiatowa Policji - Prokuratura Rejonowa - Sąd Rejonowy 		
3.	Motywowanie i/lub kierowanie na leczenie odwykowe osób uzależnionych stosujących przemoc w rodzinie	<ul style="list-style-type: none"> - Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, - Członkowie Grup Roboczych 		

Tabela 11.

OBSZAR IV. PODNOSZENIE KOMPETENCJI SŁUŻ REALIZUJĄCYCH ZADANIA Z ZAKRESU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE				
Cel szczegółowy nr 4.				
Podnoszenie kompetencji lokalnych służb zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie				
Lp.	Działanie	Realizatorzy	Źródło finansowania	Termin realizacji
1.	Zapewnienie członkom Zespołu Interdyscyplinarnego oraz Grup Roboczych dostępu do superwizji	<ul style="list-style-type: none"> - Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej, - Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie 	Środki budżetu miasta lub pozyskane ze źródeł zewnętrznych	Zadanie stałe, realizowane corocznie
2.	Organizacja szkoleń, konferencji, itp. dla służb działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie	<ul style="list-style-type: none"> - Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej - Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie - organizacje pozarządowe 		
3.	Udział w szkoleniach, warsztatach, konferencjach, itp. z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie	<p>Przedstawiciele wszystkich instytucji oraz organizacji zaangażowanych w przeciwdziałanie przemocy w rodzinie.</p>		

X. WSKAŹNIKI ORAZ SPOSOBY BADANIA STOPNIA REALIZACJI PROGRAMU

Zadania związane z monitorowaniem stopnia realizacji Programu realizowane będą przez Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.

Podstawowym celem monitoringu jest uzyskanie mierzalnych wyników osiągnięcia celów niniejszego Programu. Monitoring wymaga stałej komunikacji pomiędzy instytucjami i organizacjami działającymi na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie, opierającej się na pozyskiwaniu informacji o jego przebiegu, koniecznych korektach i skutkach.

Tabela 12.

OBSZAR I. PROFILAKTYKA I EDUKACJA					
Cel szczegółowy nr 1.					
Podniesienie poziomu wiedzy i wrażliwości społecznej na zjawisko przemocy w rodzinie (działania diagnozujące)					
Lp.	Działanie	Wskaźnik	Jednostka	Źródło pozyskania informacji	Częstotliwość pomiaru
1.	Prowadzenie monitoringu zjawiska przemocy w rodzinie	Liczba prowadzonych procedur „Niebieskie Karty”.	procedura	Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie	1 raz/rok
		Liczba zamkniętych procedur „Niebieskie Karty” z uwagi na przeniesienie przemocy w rodzinie.	procedura		
		Płeć osób doznających przemocy i stosujących przemoc.	kobieta/ mężczyzna		
2.	Zbieranie informacji nt. potrzeb szkoleniowych służb zaangażowanych w przeciwdziałanie przemocy w rodzinie	Liczba sprawców przemocy nadużywających alkoholu lub innych substancji psychoaktywnych.	osoba	Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie	1 raz/rok
		Liczba sprawców przemocy, którzy zostali skierowani i ukończyli Program korekcyjno-edukacyjny.	osoba		
3.	Badanie ankietowe dot. wiedzy nt. zjawiska przemocy w rodzinie wśród mieszkańców Szczecinka	Dane dotyczące instytucji i organizacji działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.	instytucja/ organizacja	Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie	przez cały okres realizacji Programu, na bieżąco
		Liczba zgłoszonych potrzeb.	sztuka		
		Liczba opracowanych analiz, diagnoz.	sztuka		

Tabela 13.

OBSZAR I. PROFILAKTYKA I EDUKACJA

Cel szczegółowy nr 1.

Podniesienie poziomu wiedzy i wrażliwości społecznej na zjawisko przemocy w rodzinie (działania informacyjno-edukacyjne)

Lp.	Działanie	Wskaźnik	Jednostka	Źródło pozyskania informacji	Częstotliwość pomiaru
1.	Rozpowszechnianie materiałów edukacyjno-informacyjnych nt. zjawiska przemocy w rodzinie oraz oferty pomocowej	Liczba dystrybuowanych materiałów (plakaty, ulotki, broszury, itp.).	sztuka	Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie	
2.	Prowadzenie kampanii społecznych, konferencji, eventów, debat, itp. nt. zjawiska przemocy w rodzinie	Liczba przeprowadzonych kampanii społecznych, konferencji, eventów, debat, itp..	sztuka	Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie	
3.	Prowadzenie w szkołach zajęć uświadamiających zagrożenia płynące z przemocy w rodzinie oraz propagujących zachowania sprzyjające pozytywnym postawom w rodzinie	Liczba przeprowadzonych zajęć. Liczba uczestników.	sztuka/osoba	Placówki oświatowe	
4.	Edukacja dzieci i młodzieży w zakresie specyfiki konfliktu, radzenia sobie ze stresem, agresją własną i innych	Liczba przeprowadzonych zajęć. Liczba uczestników.	sztuka/osoba	Placówki oświatowe	1 raz/rok
5.	Realizacja projektów wspierających rodzinę, w tym propagujących pozytywne wzorce rodzinne i wychowawcze	Liczba zrealizowanych projektów. Liczba uczestników zajęć projektowych.	sztuka/osoba	Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej	
6.	Współpraca z mediami mająca na celu propagowanie pozytywnych zachowań, wolnych od przemocy, przybliżanie wiedzy nt. zjawiska przemocy w rodzinie oraz lokalnej oferty pomocowej	Liczba udzielonych, wywiadów, artykułów, itp..	sztuka	Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie	

Tabela 14.

OBSZAR II. OCHRONA I POMOC OSOBOM DOZNAJĄCYM PRZEMOCY W RODZINIE					
Cel szczegółowy nr 2.					
Wsparanie osób doznających przemocy w działaniach związanych z przerwaniem cyklu przemocy. (interwencja, działania wspierające, działania terapeutyczne)					
Lp.	Działanie	Wskaźnik	Jednostka	Źródło pozyskania informacji	Częstotliwość pomiaru
1.	Funkcjonowanie Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Szczecinku oraz Grup Roboczych powołanych do realizacji procedur „Niebieskie Karty”	Liczba posiedzeń Zespołu Interdyscyplinarnego. Liczba prowadzonych spraw wg procedury „Niebieskie Karty”, w tym zakończonych i w trakcie realizacji. Liczba pracujących Grup Roboczych, w tym powołanych w danym roku, zakończonych, działających.	sprawozdanie	Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie	
2.	Udzielanie osobom doznającym przemocy w rodzinie pomocy prawnej, psychologicznej, w formie pracy socjalnej, wsparcia asystenta rodziny, zastępstwa procesowego, mediacji, itp.	Liczba rodzin, które skorzystały z tych form pomocy.	osoba	Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie	
3.	Organizowanie grup wsparcia dla osób doznających przemocy	Liczba osób, które uczestniczyły w spotkaniach grupy wsparcia. Liczba spotkań.	osoba/ spotkanie	Punkt Konsultacyjny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie - Fundusz Trątwy Szczecinek	1 raz/rok
4.	Zapewnienie bezpieczeństwa krzywdzonym dzieciom	Liczba dzieci, które zostały odebrane z rodziny w razie bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia w związku z przemocą w rodzinie zgodnie z art. 12a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.	osoba	Miejski Ośrodek pomocy Społecznej w Szczecinku	
5.	Tworzenie warunków dających osobom/rodzinom doznającym przemocy w rodzinie preferencyjne warunki przydziału mieszkań z zasobów komunalnych	Liczba osób/rodzin, które otrzymały mieszkanie socjalne.	osoba /rodzina	Zakład Gospodarki Mieszkaniowej TBS Spółka z o. o. w Szczecinku	
6.	Zapewnienia schronienia dla osób doznających przemocy w rodzinie zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie	Liczba osób doznających przemocy, które otrzymały schronienie.	osoba	Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie	

Tabela 15.

OBSZAR III. ODDZIAŁYWANIE NA OSOBY STOSUJĄCE PRZEMOC				
Cel szczegółowy nr 3.				
Powstrzymanie sprawców przemocy i przerwanie przemocy w rodzinie				
Lp.	Działanie	Wskaźnik	Jednostka	Źródło pozyskania informacji
1.	Informowanie osób stosujących przemoc w rodzinie o konsekwencjach oraz zobowiązanie ich do podejmowania działań zmierzających do zatrzymania przemocy	Liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta D”	sztuka	Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie
2.	Prowadzenie działań interwencyjnych w sytuacjach przemocy w rodzinie	Liczba interwencji związanych z przemocą w rodzinie. Wszczęte procedury „Niebieskie Karty”. Liczba prowadzonych dochodzeń z art. 207 kk pod nadzorem prokuratury rejonowej. Liczba skierowanych wniosków o leczenie odwykowe do MKRPA. Liczba zastosowanych środków zapobiegawczych (zakaz zbliżania, nakaz opuszczenia lokalu).	osoba	Komenda Powiatowa Policji w Szczecinku
				1 raz/rok

Tabela 16.

OBSZAR IV. PODNOSZENIE KOMPETENCJI SŁUŻ REALIZUJĄCYCH ZADANIA Z ZAKRESU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE				
Cel szczegółowy nr 4.				
Podnoszenie kompetencji lokalnych służb zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie				
Lp.	Działanie	Wskaźnik	Jednostka	Źródło pozyskania informacji
1.	Zapewnienie członkom Zespołu Interdyscyplinarnego oraz Grup Roboczych dostępu do superwizji	Liczba osób, które skorzystały z superwizji.	osoba	
2.	Organizacja szkoleń, konferencji, itp. dla służb działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie	Liczba z szkoleń. Liczba uczestników szkoleń.	sztuka/ osoba	Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie
3.	Udział w szkoleniach, warsztatach, konferencjach, itp. z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie	Liczba z szkoleń. Liczba uczestników szkoleń.	sztuka/ osoba	
				1 raz/rok

XI. EWALUACJA

Koordinacja działań wynikających z realizacji Programu będzie zadaniem Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Szczecinku.

Jednym z elementów koordynacji Programu jest monitoring i ewaluacja, które warunkują efektywne planowanie i realizację działań, właściwą alokację środków i odpowiednie reagowanie na zmieniające się warunki i potrzeby społeczności lokalnej.

Zakłada się, że w oparciu o wskazane w niniejszym Programie wskaźniki, monitoring rokrocznie prowadzić będą wszystkie służby, które w zakresie swoich kompetencji realizują zadania związane z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie oraz podmioty i organizacje, którym takie zadania zlecono do realizacji na podstawie stosownych umów.

Za zebranie ww. danych i ich opracowanie w formie sprawozdania rocznego odpowiedzialny będzie Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie. Ww. dokument zamieszczony będzie w sprawozdaniu rocznym z działalności MOPS w Szczecinku.

Przewodnicząca Rady Miasta

Katarzyna Dudź

Głosowanie radnych Rady Miasta Szczecinek na sesji w dniu 20.12.2018r.

Uchwała w sprawie gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie na lata 2019-2026

lp.	Nazwisko i imię	za	przeciw	wstrzymał się
1.	Dudź Katarzyna	X		
2.	Bała Małgorzata	X		
3.	Bogdanowicz Marek	X		
4.	Brynkiewicz Jacek	X		
5.	Dudź Jerzy	X		
6.	Grobelny Andrzej	X		
7.	Kania Jerzy	X		
8.	Kaszewski Marcin	X		
9.	Kiedel Szymon			
10.	Kubiak-Horniatko Małgorzata	X		
11.	Kuszar Grażyna	X		
12.	Ogrodzińska Ewa	X		
13.	Ogrodziński Marek	X		
14.	Pawłowicz Joanna	X		
15.	Pazoła Ryszard	X		
16.	Peciak-Nazarewska Paulina	X		
17.	Rautszko Janusz	XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXX
18.	Stypa Wojciech	X		
19.	Suchowiejko Wiesław	X		
20.	Wójcik Tomasz	X		
21.	Zawada Krzysztof	X		
	Razem	19		

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIASTA
Katarzyna Dudź
Katarzyna Dudź